

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D. ve věci

žalobce: J. Ř., narozený X
bytem X
t.č. ve VTOS Věznice Jiřice, P.O. BOX 8, 289 22 Lysá nad Labem
zastoupený JUDr. Sabinou Falteiskovou, Ph.D., advokátkou, se
sídlem Dejvická 306/9, 160 00 Praha 6, č. ev. ČAK 18 255

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25/1292, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 2. 2021 č.j. X

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce JUDr. Sabině Falteiskové, Ph.D., advokátce, se přiznává odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 3.900 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Městského soudu v Praze ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou (ve znění jejího doplnění) domáhal zrušení rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen „žalovaná“) ze dne 12. 2. 2021 č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly podle ust. § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 528/1991 Sb.“), a § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítnuty námitky žalobce a potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 26. 11. 2020, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně podle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 155/1995 Sb.“) zamítl žádost žalobce o invalidní důchod.

II. Žaloba a její podstatný obsah

3. Žalobce nesouhlasil s napadeným rozhodnutím pro jeho nesprávnost z důvodů skutkových a právních.
4. Předně namítl, že posudkoví lékaři se uspokojivě nevypořádali s dalšími zdravotními obtížemi žalobce, které jsou závažnějšího charakteru než obtíže pravého zápěstí. Za svůj nejpodstatnější zdravotní problém přitom považuje onemocnění bederní páteře a zad, které jej zásadním způsobem omezuje v běžném životě a pracovní schopnosti. V kombinaci se stavem po fraktuře člunkové kosti pravého zápěstí se pak podle žalobce jedná o onemocnění pohybového aparátu natolik zásadním způsobem omezující pracovní schopnost žalobce, že je třeba tyto zdravotní obtíže posuzovat jak samostatně, tak ve spojení, a z tohoto komplexního zdravotního postižení vyvodit závěry o procentuálním poklesu zdravotní způsobilosti a pracovní schopnosti žalobce. Pokles pracovní schopnosti žalobce tak je podle jeho názoru rozhodně vyšší než desetiprocentní, jak uzavřela žalovaná.
5. Žalobce též posudkovým lékařům vytkl, že jeho zdravotní stav byl posuzován v podstatě od stolu bez zájmu o skutečný aktuální stav žalobce.
6. Žalobce rovněž doplnil, že jeho zdravotní stav je třeba posuzovat jako nemoc z povolání, neboť v roce 2007 utrpěl úraz na pracovišti ve věznici Ostrov nad Ohří s tím, že pro přetrvávající zdravotní obtíže byl vyřazen z pracoviště ve věznici Kuřim (v roce 2011) a ve věznici Jiřice (v roce 2016).
7. Žalobce také trpí epilepsií a je silně medikován proti bolesti a pohybuje s pomocí francouzských berlí.
8. Žalobce tedy má za to, že posudkoví lékaři nesprávně posoudili míru poklesu jeho pracovní schopnosti, navrhl k prokázání svojí invalidity důkaz revizním lékařským posudkem a jím předloženými lékařskými zprávami. Závěrem pak navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

9. Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že neshledala rozpor prvostupňového rozhodnutí správními předpisy, a proto námitky žalobce zamítla. S ohledem na obsah žalobních bodů a s přihlédnutím k ust. § 4 odst. 2 zákona č. 528/1991 Sb. navrhla žalovaná (obdobně jako žalobce) provedení důkazu posudkem příslušné posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí. Pro případ, že posudková komise rovněž invaliditu žalobce neshledá, navrhla žalovaná zamítnutí žaloby. Jinak rozhodnutí svěřila úvaze soudu s ohledem na posouzení zdravotního stavu žalobce.

IV. Obsah správního spisu

10. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné z hlediska předmětu řízení:
11. Žalobce dne 16. 9. 2020 podal žádost o přiznání invalidního důchodu. Správní orgán I. stupně nechal za účelem posouzení invalidity žalobkyně zpracovat posudek o jeho invaliditě. Posuzující lékař ve svém posudku ze dne 4. 11. 2020 dospěl k závěru o poklesu pracovní schopnosti žalobce pouze o 10 %. Na základě tohoto posudku vydal správní orgán I. stupně prvostupňové rozhodnutí.
12. Žalobce podal dne 10. 12. 2020 proti prvostupňovému rozhodnutí námitky.
13. V posudku o invaliditě v námitkovém řízení ze dne 20. 1. 2021, č. j. LPS/2021/15-NR-STC_CSSZ, vypracovaném oddělením lékařské posudkové služby žalované dospěla posuzující lékařka MUDr. L. N. k závěru, že se u žalobce jedná o pokles pracovní schopnosti pouze o 10%, a žalobce tudíž není invalidní, neboť zjištěná míra poklesu pracovní schopnosti žalobce nedosahuje žádného stupně invalidity. Posuzující lékařka shledala, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení podle kapitoly XV., oddíl B, položka č. 4a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, kde náleží míra poklesu pracovní schopnosti 10 %.
14. Na základě posudku o invaliditě v rámci námitkového řízení pak žalovaná vydala napadené rozhodnutí, ve kterém zejména poukázala na závěry a odůvodnění shora uvedeného posudku pro účely námitkového řízení a ohledně požadavku žalobce na posouzení jeho zdravotního stavu jako nemoc z povolání odkázala žalobce na jednání se zaměstnavatelem, u kterého případně došlo k výkonu práce za podmínek, při nichž vznikají nemoci z povolání.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

15. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je

vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“)], a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

16. Rozhodoval přitom po projednání věci, ke kterému nařídil jednání s ohledem na potřebu provést důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí. Žalobce se z jednání řádně omluvil. Soud tak nemaje potřebu osobní přítomnosti žalobce projednal věc v jeho nepřítomnosti za přítomnosti ustanovené zástupkyně.
17. Městský soud v Praze při posouzení dané věci vycházel zejména z následujících ustanovení právních předpisů.
18. Podle ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb. pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu.
19. Ustanovení § 39 zákona č. 155/1995 Sb. upravuje 3 stupně invalidity z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně. V případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.
20. Z výše uvedené právní úpravy vyplývá, že pojištěnec ve věku žalobkyně má nárok na invalidní důchod za současného splnění dvou podmínek, a sice že se stane invalidním a zároveň získá potřebnou dobu pojištění. Správní orgán není sám oprávněn zkoumat, zda a k jakému datu se žadatel stal, popř. zůstal, invalidním a případně v jakém stupni. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je tak závislé především na odborném lékařském posouzení (viz ust. § 8 odst. 7, 8, 9 zákona č. 582/1991 Sb.). Správní orgán je pouze oprávněn a zároveň též povinen vyhodnotit, zda lékařský posudek, ze kterého při posouzení nároku na invalidní důchod vychází, splňuje požadavky na úplnost a přesvědčivost.
21. Na základě ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise.
22. V takovém posudku odborné lékařské komise se pak hodnotí celkový zdravotní stav, dochované pracovní schopnosti pojištěnce a zaujímají se v něm též posudkové závěry o invaliditě a jejím vzniku.
23. V projednávaném případě žalobce zpochybňoval závěry posudkového lékaře ohledně míry poklesu jeho pracovní schopnosti, ze kterých vycházela žalovaná. S ohledem na to soud nechal vypracovat posudek posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních

věcí, která soudu předložila posudek ze dne 7. 9. 2021, č. j. SZ/2021/1434-PH-17 (dále jen „posudek MPSV“), který soud provedl jako důkaz při jednání; soud sám není totiž oprávněn zdravotní stav žalobkyně zkoumat, neboť nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení závisí především.

24. Posudek MPSV byl vypracován komisí ve složení předsedkyně komise: MUDr. M. Č., další lékař: MUDr. I. P. s odborností neurologie. Z posudku vyplývá, že žalobce jednání komise nebyl přítomen. Komise tak posudek zpracovala na podkladě zdravotnické dokumentace, kterou shledala k posouzení dostačující. Komise při zpracování posudku vyšla zejména ze zdravotní dokumentace uvedené na str. 2 posudku, dokumentace PSSZ a spisu Městského soudu v Praze včetně žaloby. Komisi bylo rovněž známo, na které další lékařské zprávy se žalobce odvolává, a tyto měla při vypracování posudku k dispozici.
25. Podle komise rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je stav po zlomenině člunkové kosti pravého zápěstí se vznikem pakloubu odpovídající kapitole XV., oddíle B, položce č. 4a) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které je procentní míra poklesu pracovní schopnosti stanovena na 10%. K žalobním námitkám komise uvedla, že při posuzování uplatňovaného páteřního postižení jako rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce by komise dospěla při stanovení míry poklesu pracovní schopnosti žalobce pouze k poklesu o 5 % podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1a) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity.
26. Požadavky na kvalitativní stránku posudku jsou stanoveny judikaturou Nejvyššího správního soudu, např. v rozsudku ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013 – 20: „*Správní soud sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, správní soud v řízení o správní žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity a změny jejího stupně, resp. v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise, o němž se opírá správní rozhodnutí, je úplný a přesvědčivý (test úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku), případně – namítal-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (test řádného složení posudkové komise).*“ Dále srovnej rozsudek ze dne 25. 1. 2019, č. j. 8 Ads 138/2017 – 40: „*Posudek posudkové komise je zpravidla rozhodujícím důkazem při posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. I proto je nezbytné, aby splňoval požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a aby se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Posudkový závěr by tedy měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení závisí především. Případné chybějící či nepřesně formulované náležitosti posudku, jež způsobují jeho nepřesvědčivost či neúplnost, nemůže soud nahradit vlastní úvahou, jelikož pro to, na rozdíl od posudkové komise, nemá potřebné medicínské znalosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 Ads 19/2009 - 38).*“
27. V souladu s tímto rozsudkem soud uvádí, že mu nepřísluší hodnotit posudek Ministerstva práce a sociálních věcí z odborného hlediska, neboť k tomu nemá příslušné znalosti, stejně tak nemůže odborně hodnotit ani podklady, ze kterých posudek vychází. Soud může posudek hodnotit pouze z hlediska jeho celistvosti a

přesvědčivosti, přitom je nezbytné též posoudit, zda existují jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Soud shledal, že posudek Ministerstva práce a sociálních věcí požadavky úplnosti skutkových zjištění a přesvědčivosti posudkových závěrů o tom, že žalobce není invalidní (resp. že pokles pracovní schopnosti žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nedosáhl hranice 35%), splňuje. Posudková komise objektivně a přesvědčivě zdůvodnila svůj závěr při posouzení procentního poklesu pracovní schopnosti žalobce. Komise rozhodovala v řádném složení, kromě předsedkyně komise, posudkové lékařky, byl členem též lékař z oboru neurologie, tedy z oboru souvisejícího s postižením žalobce, které bylo shledáno za hlavní příčinu jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Z posudku je zřejmé, že posudková komise hodnotila veškerou zdravotní dokumentaci, kterou měla k dispozici, jakož i relevanci té, která byla k posouzení též žalobcem navrhována. Komise uzavřela, že k zpracování posudku měla i bez vyšetření žalobce, dostatek podkladů.

28. Posudková komise zhodnotila míru poklesu pracovní schopnosti žalobce v souladu s posudky zpracovávány v námitkovém, resp. nalézacím, řízením.
29. Soud nemá důvod pochybovat o správnosti závěrů posudku Ministerstva práce a sociálních věcí, neboť se jedná o posudek přesvědčivý, celistvý a úplný, který je v zásadě v souladu s předchozími dvěma závěry posudkových lékařů v daném správním řízení. V rámci ústního jednání tento posudek provedl k důkazu o míře poklesu pracovní schopnosti žalobce. Z jednání tak nevyplynuly žádné podstatné skutečnosti, zejména pak takové, které by byly způsobilé zpochybnit závěry posudkové komise. Soud pak již neměl potřebu provádět další dokazování, a to zejména žalobcem navrženými lékařskými zprávami, jež již posudková komise zahrnula do svého posouzení a hodnocení.
30. Pokud pak jde o námitku žalobce v tom směru, že je zdravotní potíže měly být posuzovány rovněž jako nemoc z povolání, pak k tomu soud poznamenává, že prostřednictvím správního řízení o žádosti o invalidní důchod a následného soudního přezkumu tohoto řízení nelze uplatňovat nemoc z povolání, pro jejíž uznávání je stanoven zcela jiný právní rámec. Proto žalovaná nijak nepochybila, pokud neposuzovala zdravotní obtíže žalobce jako nemoc z povolání.
31. Námitky žalobce uplatněné v jeho žalobě (v znění po jejím doplnění) tak s ohledem na shora uvedené soud nemohl shledat důvodnými.

VI. Závěr a náklady řízení

32. Ze shora uvedených důvodů soud shledal žalobu nedůvodnou, a proto jí zamítl podle úst. § 78 odst. 7 s. ř. s.
33. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

34. Podle § 140 odst. 2 o. s. ř. (aplikovaného na základě § 64 s. ř. s.), platí, že byli ustanoven účastníku zástupcem nebo opatrovníkem advokát, platí jeho hotové výdaje a odměnu za zastupování, popřípadě též náhradu za daň z přidané hodnoty, stát. Ustanovené zástupkyni náleží v souladu s § 7 bod 3, § 9 odst. 2, a § 11 písm. b), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dál jen „advokátní tarif“), ve znění pozdějších předpisů, odměna za 3 úkony právní služby učiněné v řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí, tj. první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení, písemné podání ve věci samé (doplnění žaloby), a účast na jednání před soudem při sazbě za úkon ve výši 1.000 Kč, a dále náhrada hotových výdajů ve výši paušální částky 300 Kč za jeden úkon právní služby podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, tj. celkem 3.900,- Kč. Soud naproti tomu nemohl při nejlepší vůli přiznat ustanovené zástupkyni odměnu za poradu s klientem jako samostatný úkon, neboť zástupkyně neprokázala, že šlo o další poradu. První porada s klientem pak spolu s převzetím a přípravou zastoupení představují jeden úkon ve smyslu § 11 písm. b) advokátního tarifu. Žádost o součinnost ze dne 26. 4. 2021 a doplnění podkladů pro posudkovou komisi ze dne 15. 8. 2021 pak nelze podřadit pod žádný z úkonů právní služby podle § 11 advokátního tarifu. Částka ve výši 3.900,- Kč bude ustanovenému opatrovníku vyplacena z účtu Městského soudu v Praze do 30 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 27. října 2021

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D. v. r
samosoudce